

ливата. Съ това можемъ са възползова за да направимъ негорливи предметитъ които сж изложени на лесно запалване; каквито сж картинитъ, театралнитъ декорации, завеситъ и др.

209. *Защо по нѣкога изз стая въ жельзницитъ искачатъ пламъци?* — Защото огънятъ като са усилюва дохожда до нѣкои празни мѣста на вжглищата или на дървата, напълнени съ водорода отъ водороденъ газъ, или друго вещество което чрезъ топлината са превраща скоро въ газъ; този газъ, като са запали дава начало на неказанитъ пламъци повече или по-малко бѣли, скоредъ количеството на вжглера, който са намѣрва въ него.

200. *Защо по нѣкога надъ повърхнината на распаленитъ вжглени са забѣлжсва единъ синкавъ пламъкъ?* — Защото едно непълно горѣние въ долнитъ пластове може да образува окисъ на кислородъ, която, като са подигне въ горнитъ катове, гори съ синкавъ пламъкъ, и са превраща въ вжглекислота, последенъ продуктъ отъ горѣнието на вжглена.

Окисъта на вжглера и вжгленната кислота почти все едновременно са образуватъ при горѣнието на вжглера; първата съдържа по-малко кислородъ отъ втората, което може да се разбере отъ тѣзи формули.

1° Окисъ на вжглера = C^o (1 атомъ вжглера и 1 атомъ кислородъ) а вжглекислота = Co^2 (1 атомъ вжглера и два атома кислородъ.)

2° Окисъта на вжглера не измѣнява синитъ растителни бои; вжглекислотата боядисва въ червено синята турнесолова боя.

3° Окисъта на вжглера е по-лека отъ атмосферния въздухъ; а вжглекислотата е много по-тежка.

4° Окисъта на вжглера гори съ синкавъ пламъкъ; а вжглекислотата не гори, никакъ.

Когато огънь гори на въздуха, вжгленътъ са превраща въ вжглекислота; но всѣкий пътъ, когато горѣнието на вжглена става при недостатъченъ достъпъ на кислородъ, тогазъ са образува окисъ на вжглера.